

lighed overfor Oppositionen, en Taknemmelighed, som jeg ellers tror, der skal meget til at fremkalde hos det ærede Medlem.

Den højtærede Forsvarsminister sagde dernæst, at jeg havde ikke paavist, at man kunde klare sig med Anvendelse af mindre Omraader og mindre Bygninger, end der her er foreslaaet. Jo, det har jeg paavist Punkt for Punkt. Jeg har vist med Anvendelse af Ministerens egne Tal, at vil man lægge de Garnisoner, der kan være Plads til, i de sjællandske Provinsbyer, da kan baade Artilleri- og Fodfolksregimenterne anbringes ude i de sjællandske Garnisonsbyer med ganske smaa Udgifter til nogle Forøgelse af selve Mandskabsrummet i et Par Kaserner derude. Og dertil svarer saa den højtærede Minister: Ja, men jeg mener nu, at der skal ligge en Artilleri-afdeling i København, og at der skal være et Fodfolksregiment mere i København. Ja, det mener den højtærede Minister, men der er ikke Skygge af Udgangspunkt derfor i Loven, Loven indeholder ikke nogen som helst Bestemmelse derom, det er en fuldkommen vilkaarlig Beslutning fra Ministeriets Side, ved hvilken man gør den nye Ordning Gennemførelse dyrere, end den behøvede at være. Men ganske bortset fra, at man her i Kraft af Ministeriets Beslutning gør denne Ordning dyrere end nødvendigt, har jeg paa andre Punkter paavist, at selv om man følger Ministeriets Indkvarteringsplan for København, kan meget betydeligere Omraader blive frigjort. Jeg har bl. a. understreget, at der ikke er nogen som helst Fornødenhed for at benytte Kastellet til Kystartilleriindkvartering. Der skal efter Ministeriets Meddelelse paa Højdepunktet være omtrent 300 Kystartillerister her i Byen, og der er Plads til 3 000 i de Kystforter, som efter den nye Ordning bliver til Raadighed — det er atter Ministeriets Tal. Jeg har gjort opmærksom paa, at man behøver ikke en af Sommerlejrene til Anvendelse til Landstormen, thi der findes i de sjællandske Garnisonsbyer fuldkommen tilstrækkelig Plads. Men Ministeren siger, at der skal alligevel anvendes en Sommerlejr dertil, og der skal Landstormen anbringes. Jeg har gjort opmærksom paa, at Livgarden hidtil har klaret sig paa Jægersborg Kaserne, og uden at den højtærede Minister har kunnet give Skygge af Grund for, at dette ikke vedblivende skulde kunne blive Tilfældet, siger Ministeren: Fremtidig skal der til Sommerøvelser udleveres en af Sommerlejrene. Og saaledes er det Punkt for Punkt blevet paavist, at man kunde komme til

en meget mindre bekostelig Ordning end den her foreslaaede. Ministeren har ikke forsøgt Antydning af Begrundelse derimod, men ikke desto mindre staar han flot op her og siger: Det er Paastande og ikke noget som helst andet, og det er paavist, at det altsammen er forkert. Jeg kan dertil føje, at jeg ikke har sagt, at der ingenting blev afgivet, men jeg har sagt, at der næsten ingenting blev afgivet her i Byen i Forhold til det, der rimeligt kunde afgives. Den højtærede Minister siger nu: Ja, vi bygger nok nogle nye Kaserner i Jylland og nogle nye Militæretablissementer der, men vi frigør jo i København for lige saa meget. Jeg forstaar endda Ministeren saaledes, at han mener, der skulde blive frigjort for mere. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Gruppe af Bygninger, som her stilles til Raadighed, er i Statsregnskaberne vurderet til 4½ Million, medens den Bevilling, der her gives, lyder paa 10 Millioner. Efter Statsregnskabet er det under det halve af den Bevilling, som Ministeren kræver.

Saa sagde den højtærede Minister bebrejdende til mig, at jeg sagde jo som Regel, at de Bevillinger, som her blev givet til Udrustning af Styrker, var for smaa, og saa skulde jeg i Konsekvens deraf stille Forslag om, at der skulde gives større Bevillinger. Ja, det forekommer mig, at den højtærede Ministers Forstaaelsesevne ganske glipper paa dette Punkt. Det, jeg Gang efter Gang under Forhandlingerne i Sommer og nu atter her har understreget, er dette, at hvis vi, saaledes som Flertallet, der har gennemført denne Ordning, regner med, skal tilvejebringe en virkelig Krigsmagt, egnet til at føre Krig i dette Land, da er de Udrustninger, der tilvejebringes for denne Krigsmagt, af en aldeles uforsvarlig og aldeles utilstrækkelig Beskaffenhed. Og det vil den højtærede Minister med stor Lethed kunne komme paa det rene med, hvis han vil prøve at gennemgaa de Tal, han har med Hensyn til Ammunitionsbeholdningen og andet lignende, og sammenligne dem med, hvad der kræves af Hære, hvor man virkelig tænker paa at deltage i Krig. Men noget helt andet er, at vi har sagt: Det eneste, denne Hærordning kan bruges til, er det samme, som den fra vor Side foreslaaede Hærordning kunde bruges til, nemlig til Gennemførelse af en Politivagt under urolige Forhold. Og dertil er der saa vist rigeligt af Vaaben og tilstrækkelig mange Arter af Vaaben i de Beholdninger, der allerede findes, saa det vilde være fuldkommen uforment af Hensyn dertil at vedtage en Bevilling paa 30 Mill. Kr. eller endnu større